

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Pauli Simplicis visio detecta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

naret, quoribus ad diuina officia est accessurus. Dolemas durare bella, sentimus difficultates, timemus pericula, instituimus orationes, & non cogitamus quales ipsi simus, qui sumus oraturi. Eodem ore petimus à Deo nobis pacem dare, & bellum eidem indicimus. Quo pacto enim illa lingua in templo Deum flecter, quæ illum paulo prius, ante templum blasphemauit? Ita homines illi non sine causa solliciti fuerunt, ne inidonei ad orationem accederent. Inimicus ab inimico nihil potest fidenter, nisi veniam rogare.

Iussi igitur illi in templum ingressi sunt ad Missam audientem, *S. Paulo simplici* præ foribus templi relicto, ac indefinenter plorante, ob miseri illius viri lachrymabilem statum, & tot catenas, quibus erat illigatus. Officijs diuinis, intra breue tempus, finitis, populoq; è templo regrediente, *Paulum* denuo singulos obseruauit, præcipue verò attendit ad illum, quem prius viderat freno vinculisq; constrictum in ædem sacram introduci. Sed hinc nouum se se illius oculis spectaculum obtulit. Vix enim potuit illum virum amplius agnoscere, quasi repente alium factum. Sed diuina rursus lux illi, qualis iam esset, derexit. Non enim iam Æthiops videbatur, neque nigra in toto illius corpore macula, apparebat, sed in contrarium, omnia erant candida & mirifice lucebant. Neque iam cacodæmonum caterua stipabat, aut vinculis ligatum tenebat, neque nares perforatus ducebatur; sed maligni spiritus, cum multis diruptarum catenarum fragmentis tristes, & caput vncis ynguibus scalpentes, multis demum passibus ab illo repulsi sequebantur. Ad latus autem illius iam bonus Angelus lætitijs & exultatione plenus adambulabat, & sublatis subinde in cælum manibus Deo gratias dicere videbatur. Quam verè tunc cani potuit: *Hec mutatio dextera Excelsi!* item: *Si fuerint peccata vestra vt coecinum, quasi nix dealbabuntur: & si fuerint rubra, quasi vermiculus, velut lana alba erant.* Deniq; apparuit gaudium Angelorum, quod habent etiam *super vno peccatore penitentiam agente.*

Paulus simplex certè, aspecta hae viri tam subita, tamq; magna mutatione, præ gaudio exiliit, & tamquam sui oblitus, altissima lætitiæ voce exclamare, & Deum laudare cœpit dicens: *O in-*

Aaa 3 *effabilem*

VI.

Psal. 76. 11.
Ira. 1. 18.

Luc. 15. 7. & 10.

VII.

374 Cap. XXXII. Pauli Simplicis visio, & peccatoris utilis manifestatio,
 effabilem Dei bonitatem & misericordiam! ô immensas Dei omnipoten-
 tis miserationes! Stetit isthæc inusitata vociferatio totam excen-
 tum multitudinem, quæ & Paulum sæpiùs eadem clamantem atq[ue]
 in templum currentem è vestigio est secuta, viro quoque illo, quid
 circa se factum esset nesciente, cum turba in templum regresso.
 Confertum erat iam templum, cum Paulus, supremo altaris gra-
 du conscenso, in hunc modum, voce contentissima, cœpit pro-
 cerniari. *Venite, & videte opera Domini, quàm mirabilia & terribilia
 sint; Venite, & videte illum, qui vult omnes homines saluos fieri, &
 venire ad agnitionem veritatis. Venite, adoremus, & procidamus an-
 te Deum, & dicamus, quoniam potens est peccata remittere.* Ad hoc
 exordium facta est ingens attentio, & compressio populi, dum
 voluit quisque proximus esse dicenti. Quiete silentioque dato,
 ordine recensuit, quid ingredientibus & egredientibus illis in do-
 mum sacram, sibi Deus reuelârit. His narratis, digito virum de-
 signavit, cuius tam admirandam mutationem vidisset, obtesta-
 tusque illum est vt, ad Dei gloriam, & totius populi utilitatem,
 causam tantæ mutationis manifestaret.

Pfal. 45. 9.
 Pfal. 138. 14.
 Pfal. 65. 3.
 Pfal. 94.

VIII.

Pfal. 37. 6.

Hic ille partim oratione Pauli, partim interno Spiritus im-
 pulsus incensus & commotus, attonitis omnibus, hæc palam rece-
 ssit: *Peccator ego sum, heu miserrimus ego sum peccator! Nec pec-
 cator tantùm, sed diu, prò dolor, in peccatis hæsî. Pntruerunt & cor-
 rupta sunt cicatrices mee, a facie insipientia mea. In luxuria vixi, de
 impuris rebus audire, musica fuit mea; de spurcitijs loqui hymni mei;
 seduci & seducere, mihi perinde fuit; & quid multis aures vestras con-
 taminabo? quasi equus ad omnes feminas adhinnebam, neque secus ad
 templum ipsum festinaui, ac si frano ductus ab insidente calcaribus tra-
 gerer. Neque mens mea fuit, in templo orare, more ceterorum: sed
 illuc properaui, non secus ac ad locum chorearum, vt puellarum & ve-
 liquarum feminarum formas & vultus contemplerer. Hinc non, qui
 mihi debebantur, prima subsellia, sed media, vel odea, vel etiam postre-
 ma occupaui, unde scilicet prospectum, ad muliebrem sexum è regione
 stantem, habiturum me commodiorem arbitrabar. Et talis quidem
 fui etiam hodie, quando hoc templum subiui. Sed, ô Dei infinitam bo-
 nitatem! talis è templo non exiui. Qui enim fulmine, & morte, &
 igne aeterno dignus eram, ecce audini cantari verba Isaie Propheta, im-*

Isa. l. 16.